

[Tove Jørgensen]

Det drejer sig også om spørgsmålet om sikring af saneringsramte og dem, som må se huslejestigninger i øjnene på grund af moderniseringer. Derfor er der ingen maksimumsgrænse for huslejer, men derimod for boligens standard. Den skal være almindelig og ikke luksusræget. Men vi går ikke med til og kan ikke anerkende, at fordi pensionister bliver udsaneret, så skal de ikke have muligheder for at flytte ind i det byggeri, der bliver bygget i deres gamle kvarter. Det kan de ikke efter ministerens forslag, og det skal jeg give nogle eksempler på om lidt.

Jeg vil lige kort sige om kvotaen, som ministeren heller ikke forstår, at der jo netop skal være sikkerhed for, at man kan blive i sit gamle miljø, og der skal være sikkerhed for, at der er tilstrækkeligt udbud af lejligheder til pensionisterne. Derfor er det nødvendigt med en kvota. Det var bl. a. det, fru Yvonne Herløv Andersen var inde på, nemlig at specielt med hensyn til Københavnsområdet er det særdeles vigtigt.

Vi mener ikke, at der i regeringens forslag bliver taget tilstrækkeligt hensyn til små huslejer og små indtægter, heller ikke til de store huslejer i nybyggeriet, for de dækkes ikke af det forslag, der ligger her.

Jeg kan godt give nogle eksempler. I bemærkningerne til regeringsforslaget står der, at det skal bemærkes, at forbedring for pensionistægter uden ekstraindtægter og med en husleje på 6.000-7.000 kr. i visse tilfælde kan blive reduceret til godt 600 kr. om året netto efter skattebetaling. Dette skyldes, at den nuværende boligsikring for netop denne kombination af indtægt og husleje medfører, at indbetalingen bliver under 15 pct. Det vil altså sige, at der er grupper, der direkte vil blive sat ned i husleje.

Vi har også prøvet at lave nogle beregninger dér, hvor der er tale om store huslejer i nybyggeriet. Dér er det ikke ualmindeligt, at man kan komme op på en husleje på 2.000 kr. om måneden for en ganske almindelig 2 værelses lejlighed. Vi har regnet ud, at det for et pensionistægtepar vil sige, at giver man 2.000 kr. pr. måned i husleje, så vil man selv skulle betale 32 pct. af huslejen. Drejer det sig om en enlig, så skal man betale for en lejlighed af samme størrelse, altså 2 værelser til 2.000 kr., 59 pct. af huslejen. Så gad jeg nok se, hvor mange der i saneringsmodne kvarterer i København og andre byer vil væ-

re i stand til at flytte ind i det nybyggeri, der bliver opført i stedet.

Kommunisterne er opmærksom på, at der er problemer for parcelhusejerne, og derfor er vi villig til i en undersøgelse i udvalget at kigge på det spørgsmål, der eksisterer omkring parcelhusejerne. Jeg vil dog lige bemærke, at DKPs forslag om indefrysning af værdistigninger på jord og fast ejendom ville være en bedre løsning også for pensionisterne. Men vi er som sagt klar over, at der er problemer også for pensionister med små indkomster, som bor i parcelhuse.

Så vil jeg gerne kigge lidt på regeringens folkepensionsforslag og de forslag, der følger, nemlig forslagene om invalidepension og enkepension.

For det første er der indregningen af pensionstillægget. Det er dog virkelig et knæfald for fremskridtspartiet, venstre og konservative. Her bliver der virkelig lagt op til, at de med store formueindtægter, de arbejdsfri indtægter, bliver tilgodeset, ved at man indregner pensionstillægget i grundbeløbet. I stedet for kunne man have brugt de penge, der var til rådighed, til at forøge pensionerne for dem, der slet ingenting har.

Det blev nævnt af fru Lilli Gyldenkilde, at alle de enlige ikke vil få en rød øre, hvis de også sidder med små huslejer og i små boliger. Det er sådan, at det faktisk er hovedparten af pensionisterne, vi på den måde kommer uden om. Vi har ca. 800.000 pensionister i landet, og kun de 244.000 af dem er samgitte, og det gælder både folke- og invalidepensionister. Det vil sige, at der vil være en lang række mennesker, der ikke vil få spor ved den reform, der her er lagt op til. Selvfølgelig er der enlige, der også har indtægter ud over pensionen, men man skal ikke være blind for, at en meget stor gruppe mennesker slet ikke vil få noget.

DKP er enig i, at der skal foretages indtægtsbegrænsning, men vi mener ikke, at det kun bør vedrøre arbejdsindtægter. Vi mener også, at formueindtægter må føre til begrænsning. Vi er enige i, at den gældende fradragsgrænse er for lav, ikke mindst på grund af grundbeløbets størrelse, og det klares ikke med et regnefix som det, man laver her, ved at indregne pensionstillægget. Men vi kan godt gå ind for, at der er en fradragsfri grænse på 30.000-40.000 kr. årligt.